

llurs Districtes i posar-se en relació amb els metges sindicats i no sindicats, explicant els detalls, la marxa del Sindicat, la Mutual, els projectes de l'esdevenidor, en una paraula, conviure unes hores de relació amistosa; demés podria veure el calvari de la nostra vida rural passant la visita i contemplant les heroicitats que fem sostenint certs tractaments en habitacions antihigièniques, després podria donar una conferència pública, podria sollucionar petites misèries de companys en el sentit de companyerisme, estudiaria i pendria nota de les malalties endèmiques i moltes coses que li farien agradable l'estada al poblet en qüestió; tindria, demés, la expansió deliciosa de contemplar la naturalesa, en alguns llocs, art, música i esports, i se'n portaria del Districte records bons i dolents per què en aquesta vall de llàgrimes hi ha de tot com a la vinya del Senyor...

Hi hauria poble on el metge Inspector es trobaria amb el company ordenat, estudiós, amb un regular instrumental, bona i ben assortida Biblioteca, parlarien de ciència mancant temps per veure la prosa del poble...

Hi hauria poble on l'Inspector es veuria sorprès que el metge per la raó d'ésser espòs d'una pupilla, ha descuidat la ciència mèdica dedicant-se a l'Agricultura; a aquest metge el preocupa més una cullita de vi o d'oli que una tifoidea o una infecció puerperal. En aquest lloc l'Inspector fruità de totes les delícies de l'art del pagès, veurà finques, instrumental agrícola, etc., etc.; l'Inspector diplomàticament hauria de fer entendre la necessitat del retir en profit del metge, de la família, de la població, i dels estimats arrendadors.

Hi ha pobles que l'Inspector toparà amb un metge vell per raó de la edat, d'aquells metges que diuen "l'any que ve plego", però passen anys i anys esguerrant, com diuen els metges joves, una bona plaça.

Hi haurà poble amb pretensions, el contagi del qual ha arribat al metge establint, com diu un company meu que estimo molt, les dues categories:

metges del carrer del Carme o Hospital i metges del Clínic; els primers són, diu, seriosos, dramàtics, els segons són de sàinet i comedians; en quant, diu ell, tinc Junta amb un del Clínic, surto microscòpic, anti - econòmic (pel tractament) Roentgen i ultra-violeta. Aquests metges tenen la dèria d'ésser tocòlegs pel sol fet d'haver fet una extracció de placenta, però són raonables i partidaris de lo nou, són entusiastes del nostre Sindicat; passat un temps, són bons companys.

I deixo a últim terme la negra; els metges teòrics, aquests que són a un poble amb el paperet de permanèixer dos trimestres fent explotació de la nostra classe, fent intervencions fora del cas, receplant específics estrangers cars; no reconeixent companys, són d'aquells que no presenten el títol al Sub-delegat del Districte, són els que fan mal a la classe, al Sindicat i a tot lo nostre, fan cap a formar en pobles on el cacic ha fet tot el mal al metge bo i cercant metges en troba un d'aquesta mena.

Hi han molts metges diferents dels relatats. L'Inspector en cada cas farà ús del seu talent en profit sempre de la classe, fent advertències, essent enèrgic amb les qüestions de dignitat, tot plegat farà en benefici del Sindicat i de la Mutual.

Com sigui que ha sortit de mi aquesta idea, l'itinerari del meu Districte és el següent:

Vilavert, Montblanch, Barberà, Blancafort, Solivella, Vailfogona de Riucorp, Belltall, Passanant Rocafort de Queralt, Santa Coloma de Queralt, Casseres, Espluga de Sarreal, Francolí, Prades i Vimbodi, que són els pobles on resideixen metges.

En el ordre econòmic les despeses de l'Inspector seran molt reduïdes, ja que els respectius metges del Districte obsequiarem a l'Inspector lo millor possible com a company o com a foraster...

Res més per avui.

IGNASI DE LLORENS

Vilavert, 3 de febrer de 1925.

Impressions de l'Assemblea Extraordinària

A l'Assemblea extraordinària de Delegats de la MUTUAL MEDICA, un altre dels temes importantíssims que va tractar-se, i sobre el qual considero necessari un petit comentari, fou el de l'augment de les quotes de compensació pel seu ingrés, i l'escarsament de l'edat reglamentària.

o sigui que dels 71 anys passa als 61, també per a l'ingrés a la mateixa.

Les quotes de compensació s'augmentaren perquè eren baixes, excessivament baixes.

Al començament, els patrocinadors de la MUTUAL, sentien el desig vehement de que llur